

Ved hr. Frank Dahlgaard med hundrede procents sikkerhed, at denne lov alene rammer dem, der har gjort noget? Det er hr. Frank Dahlgaard, der skal vedtage loven, men hr. Frank Dahlgaard har ikke materiale til at vide, om det er hundrede procent sikkert.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hr. Dahlgaard ønskede ikke, at nogle uskyldige skoler skulle rammes. Må jeg henlede opmærksomheden på lovforslagets § 6, stk. 2, hvori der står:

»Frie grundskoler, der ikke har modtaget tilskud i 1996 efter lov om friskoler og private grundskoler m.v., kan tidligst modtage tilskud med virkning fra den 1. august 1998.«

Man laver altså et vakuum på to år, hvor der ikke kan oprettes nye skoler. Er det ikke at ramme eventuelle kommende, nye og helt sikkert uskyldige skoler? Eller hvad er det, man gør her? Er det ikke netop, at man laver en generalisering over alle skolerne i stedet for at forholde sig til dem, hvor der er problemer?

Frank Dahlgaard (KF):

Jamen det er da utroligt! Når man laver en særlov, så er det forkert, og når man vil lave det generelt for alle skoler, så er det også forkert. Nu begynder det altså at blive indviklet.

Nej, jeg kan ikke sige noget med hundrede procents sikkerhed.

Og det er rigtigt, som det blev sagt her sidst fra talerstolen, at der er jo lavet en generel toårsregel, og den rammer, så vidt jeg har forstået af dagspressen, i hvert fald to skoler, som er under planlægning – to friskoler, som intet har med Tvind at gøre, to gode lokale initiativer, som er solide hele vejen igennem. Den ene er på Møn, den anden husker jeg ikke hvor er. Derfor beder jeg om i det udvalgsarbejde, der kommer om det her lovforslag, at vi på demokratisk vis prøver at tackle den sag, så det ikke rammer dem. Det er selvfølgelig opgaven. Og sådan er det hele vejen igennem.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hr. Dahlgaard svæver i den vildfarelse, at der kun er to muligheder. Hr. Dahlgaard har den opfattelse, at enten skal vi lave en særlov, eller også skal vi lave en generel lov. Det er de to valgmuligheder, hr. Dahlgaard stiller op over

for sig selv, det er de to valgmuligheder, hr. Dahlgaard giver sig selv.

Der er en tredje valgmulighed, hr. Dahlgaard. Den tredje valgmulighed er, at vi ingen lov laver. Vi laver ikke nogen lov, men sørger for, at ministeren påtager sig det ansvar, ministeren har som minister, nemlig administrativt at tage fat dér, hvor problemet ligger. Denne tredje mulighed synes jeg hr. Dahlgaard skal have med i sine videre overvejelser, hvis hr. Dahlgaard ikke har haft det endnu.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Hvor er det godt, at der er nogle partier – og heldigvis nogle af de store – der står fast i denne her sag og ikke begynder at ryste på hånden, fordi der er nogle presseliderlige juraprofessorer rundt omkring, der fører sig frem. Hvor er det egentlig godt.

Det her drejer sig om at bringe økonomiske uregelmæssigheder – for at sige det meget pænt – i Tvindskolerne til ophør. Det er det, det drejer sig om.

Og så kan man gå frem ad forskellige veje. Vi mener, at ministeren har valgt en vej, som er rigtig, og som er holdbar, og som altså betyder disse to års pause – det kan godt være, det skal være ét år eller halvandet år – sådan at Tvindskolerne ikke bagefter blomstrer op i en anden version som alligevel det samme. Nu drejer det sig om, at vi én gang for alle får løst problemet og får stoppet dette systematiske snyd med statsmidler. Det er det, der er opgaven.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hvis det bliver almindelig praksis, at der bliver vedtaget særlove med navns nævnelser, kan det jo få vide konsekvenser, og derfor vil jeg godt bede hr. Frank Dahlgaard om at forklare fra Folketingets talerstol, hvem de presseliderlige professorer, som hr. Dahlgaard omtalte, er.

Det er jo en meget generel betegnelse for folk, der har udtalt sig om denne sag, og jeg synes, for at ingen skal være i tvivl om, hvem det er, hr. Dahlgaard mener, at hr. Dahlgaard skal sætte navn på. Ellers er det endnu en fuldstændig udokumenteret, fuldstændig flydende påstand fra hr. Dahlgaard. Så vi vil godt have navnene, hr. Dahlgaard.